114
3. YIL 6 NİSAN 1966 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ

Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:

ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.

İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi, Vilayet Han. İstanbul.

DURAN OFSET BASIMEVİ - İSTANBUL, 27 71 34

DUGHLU 'daki Cin

HİKÂYE

BİRKAÇ sene evvel Hindinstan'ın kuzeyindeki Dughlu köyüne bir cin dadanmıştı. Daha doğrusu köylüler öyle sanıyorlardı. Cinin, bu dağ köyünün yukarısındaki ormanda bulunan eski bir tapınak harabesine yerleştiğine inanmaktaydılar. Bir bakıma böyle düşünmekte haklıydılar... Cinin tapınağa dadandığı iki sene içerisinde köyden tam altı kurban verilmişti.

Bunlardan birincisi Dughlu köyünün ağasına ait bir mandaydı. Buna bakan çocuk, güneşte uyuklarken manda yanından uzaklaşıp gitmişti.

Ağa, ertesi günü mandanın aya kizlerini takib ederek, yıkık tapınağa kadar ilerledi. Bu binada bir zamanlar Kötülük Tanrısı Siva'ya tapılırdı. Fakat Sonra bir defa acı acı bağırdı. Bir daha da dışarı çıkmadı.

sonra orman ilerleyerek, tapınağı sarmış ve içerilere kadar sokulmuştu. Yalnız, altı kollu Siva heykeli hâlâ oradaydı.

Ağa, bir gün evvel uyuklayan çoban çoğuğa içeri girmesini emretti. Çocuk, kapıdan istemeye istemeye içeri süzüldü.

Dughlu'daki cinin üçüncü ve dördüncü kurbanları, geceyi geçirmek için köye uğrayan iki hacıydı. Adamlar, yıkık mabette uyumakta ısrar ettiler.

Onlar da bir defa acı acı bağırdılar. Ve bir daha dışarı çıkmadılar.

Korkulu Bekleyiş

Dughlu'lar mandaya, çocuğa ve iki hacıya ne olduğunu anlamak için tapınağa girmekten korkuyorlardı. Hoş zaten buna da lüzum yoktu. Bü-

(Lûtfen Sayfayı Çeviriniz)

tün bunların kimin başının altından çıktığını biliyorlardı. Bu bir cinin işiydi.

Cin, ondan sonraki aylarda da iki canlıyı daha mahvetti. Bunlardan biri yaşlı ve yaralı bir kaplan, biri de seyyar bir satıcıydı.

Aradan üç ay geçti. Nihayet bir gün Dughlu'dan Ranghi adlı bir çocuk tapınağın önüne kadar geldi .

Ranghi, on dokuz yaşındaydı. Babası bir ay önce ölmüş, ona köyün kenarında bir kulübeyle bir keçi bırakmıştı. Ranghi, bu keçi sayesinde geçiniyordu.

Bu yüzden, keçi ipini kopararak, çıngırağını şıngırdata şıngırdata ormana dalınca Ranghi de onun peşine takıldı. Çıngırak sesini inatla takib ederek, eski tapınağın önüne kadar geldi.

Keçi kapıdan içeriye girdi. Ranghi, hayvanın uzaklaşışını gördü. Delikanlı, bir ağacın altına çökerek, tırnaklarını avucuna geçirdi ve kiçinin acı acı bağırmasını bekledi.

Fakat hayvanın sesi çıkmadı. Onun üzerine Ranghi de yardım istemek için köye koştu.

Karanlığa Dalış...

Talihi vardı. Köye bir sardu gelmişti. Yani kutsal bir adam. Sardu birkaç gün dinlenmek için Dughlu'ya uğramıştı. Canlıların içinde ancak bir sardu bir cinle başa çıkabilirdi.

Buna rağmen sardu Ranghi'yle birlikte tapınağa gitmeği hiç istemedi. Nihayet, ancak Ranghi de geldiği takdirde içeri gireceğini söyledi.

Ranghi'yle sardu, yıkık kapının önünde durarak, içeriyi dinlediler.

Ranghi, korkuyordu. Kutsal adamın ödünün patlamış olduğunun da farkındaydı. Fakat delikanlı keçiyi bulamadığı tak dirde açlıktan öleceğini de biliyordu. Titrek eliyle kolunu tutan sardu'nun yanından uzaklaşraak çabucak harap tapınağa daldı.

İçerisi karanlıktı. Fakat yıkık damı sarmış olan sarmaşıkların yapraklarının arasından hafif bir ışık süzülmekteydi.

Ranghi'nin karşısına o koskocaman heykel çıktı. Yüzü yosun içinde kalmış olan Siva, yine gülüyor gibiydi. Ranghi, heykelin kıvrık altı koluna bakarak, korkuyla geriledi. Sonra da telâşla köşelere bir göz attı. Keçisini arıyordu.

Sonra... heykelin altı kolundan biri oynadı.

Kol, ağır ağır yukarı kalkıyor ve bu arada garip bir hışırtı duyuluyordu. Ranghi, sanki donmuş kalmıştı. O usulca hareket eden korkunç koldan bir metre geride hiç kımıldamadan duruyordu.

İğrenç Işık

Ranghi birdenbire kolun hışırdamadığını, fakat ıslık gibi bir ses çıkardığını farketti. Elin bulunması icab eden yerde, ışıklı, iğrenç iki nokta vardı. Zaten, kolun ucunda el yoktu. Üstelik, bu hareket eden şey kol da deçildi. Çöreklenmiş bir şeydi bu.

O ışıklı iki nokta Ranghi'ye dikilmişti. Bunlar bir yılanın çekik gözleriydi. Yılan, hey kelin koluna iyice sarılmıştı... Şimdi başını kaldırmış, Ranghi'ye saldırmak için hazırlanıyor, kafası ağır ağır şişiyordu.

Dughlu tapınağının cini aslında koskocaman bir Kobra'ydı...

Ranghi'nin vücudunu felce uğratan korku birdenbire geçti. ma bu insanı kızdıran, öfkelen. Kobra'dan da korkuyordu o. Adiren bir korkuydu. Ranghi, ormanda ilerlerken kalın bir sopa almıştı. Bu hâlâ elindeydi.. Delikanlı bunu olanca gücüyle Kobra'ya doğru fırlattı.

Sopa, yılana gelmedi. Fakat heykelin koluna çarparak, bunun kopmasına sebep oldu.. Hem kol, hem kobra yere yuvarlandılar. Aynı anda Ranghi de sopayı hızla fırlatmış olduğu için dengesini kaybederek sendeledi...

Yüzü koyun yere yuvarlandı. Şimdi, taşların üzerinde, o korkunç heykelin ayağının dibinde yatıyordu.

Sersemlemişti. Kutsal adam gölgelerin arasında korkuyla acı acı bağırıyordu. Bir şey hışırdaya hışırdaya yerde sürünüyordu. Dört buçuk metre boyundaki, kalın gövdeli kobra Rnaghi'ye doğru süzülmekteydi. İğrenç gözleri korkunç bi rşekilde parlıyordu.

Kobra, başını kaldırdı. Zehirli dişleri ortaya çıktı. Ranghi, ümitsiz bir tavırla elini uzattı. Parmakları heykelden kopan taş kolun bileğine dokundu.

Öldürücü Darbe...

Rnaghi, bütün kuvvetini, bütün cesaretini topladı. Kolu kaldırdığı gibi yüzüne doğru saldıran yılanın başına indirdi.

İşte Dughul köyünün cini o gü neski tapınakta böyle öldü.

Kutsal adam, marifetin kendisinde olduğunu iddia etti tabii. Köylülere, cinin Kobra'nın vücuduna girmiş olduğunu, kurbanlarını bu şekilde öldürdüğünü söyledi. Fakat... yılan onun gibi kutsal bir adamı tehdide kalkınca, Siva cini öldürmüştü.

Kutsal adamın ünü böylece diğer dağ köylerine de yayıldı. Ondan sonra köylüler de hiç korkmadan eski tapınağa girip çıkmağa başladılar.

Ranghi, kutsal adamın meseleyi bu şekilde anlatmasına itiraz etmedi. Keçisini bulmuştu. Sonra, tapınaktaki yılanı hakikaten Siva'nın eli öldürmüştü... Bu yalan değildi...

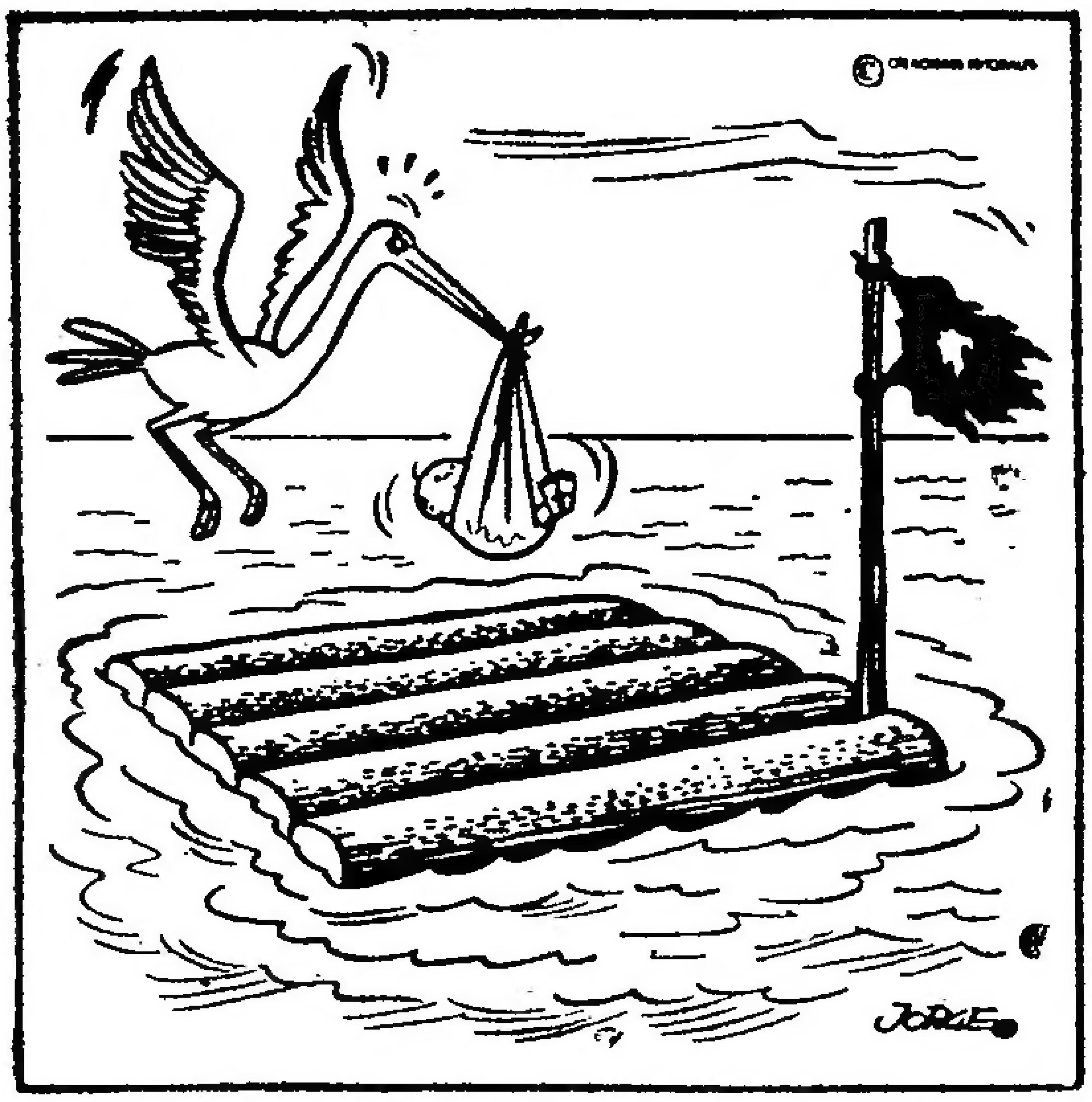

— Allah kahretsin! Geç kaldım. Ben gelene kadar ikisini de kurtarmışlar...

SEBEBİ VARMIŞ

Hanımın biri kızının küçük arkadaşını eve davet etmişti. Misafir kız birkaç defa üstüste çukulata isteyince, hanımefendi dayanamayıp sordu:

— Baksana bana. Annen sana ikram edilen şeyden bir daha istenmez diye öğretmedi mi kızım?

— Öğretti...

— Peki, öyleyse neden durmadan istiyorsun?

— Ama annem bu kadar az çukulata vereceğinizi bilmiyordu ki teyze...

AYNI KAPIYA ÇIKARMIŞ

Uzun bir süreden beri görüşmeyen iki arkadaş yolda karşılaşmışlardı. Önce kucaklaştılar. Sonra biri hayretle sordu:

— Hayrola, nişan yüzüğünü neden takman gereken parmağına takmıyorsun?

— Çünkü takmam için gereken kocayı bulamamışım da ondan canım...

ARKADAŞMIŞ

İki genç kız bir pastanede oturmuşlardı. Bu sırada önlerinden pek şık giyinmiş, ağır başlı bir adam geçti. Kızlardan birine de geçerken hafif bir selâm verdi. Arkadaşı hemen sordu:

— Kimdi o?

— Hiç canım, bizim daireden bir arkadaş...

— Hep böyle biçimsiz fotoğraflar çektirmek için para harcıyorsun!...

— Ya...? Ne iş yapar?

— Benim daktiloda yazdığım mektupları imzalar.

KÖTÜ DURUM

Güney İtalya'da bir tekne nehrin bir kıyısından öbürüne geçiyordu. Diğer yolcular arasında bir asker, bir papaz, bir de eşek vardı.

Eşekçik nehrin tam ortasında zangır zangır titremeye başlamasın mı? Asker sordu:

— Hayrola, nesi var eşeğinizin? Korkuyor mu yoksa?

— Elbette korkuyor, diye cevap verdi papaz. Siz de boynunuzda bir ip olsa ve bir papazla bir askerin arasında olsanız, korkmaz mıydınız?

— Bahşiş yerine bunu al. Belki biraz et tutarsın!...

5 YOLCU

— 10 —

Sonra bu iç çekişi şiddetlendi. Artık bir rüzgâr halini almak üzereydi.

Perdeler, içeriye doğru uçmağa başladı. Riff, pencereye atılarak, camı kapadı. Perdeler uçuşmaktan vaz geçti. Rüzgâr da durdu.

Apartman, yine derin bir sessizliğe gömüldü.

Riff, yutkundu. Bir içki içseydi iyi olacaktı. Işık yakması da lâzımdı tabii.

Çalışma masasına giderek, oradaki lâmbanın düğmesine bastı. Çantasını açarak, notaları masaya koydu. Lâmba notaları tatlı, sıcak bir ışıkla aydınlatıyor, sonra rahat ve aşina odaya yayılıyordu.

Lâmba,... Dambala'nın kötü ifadeli, koskocaman çehresini de aydınlatmaktaydı.

Riff, acı acı bağırdı.

Madalyonlar, bilezikler ve yzüklerde gördüğü suratı bu. Voodoo maskesindeki yüzün aynıydı. İnsan ancak bir kâbusta böyle bir çehreyle karşılaşabilirdi. Ve... hakikiydi bu surat. Burada, odada, Riff'in karşısındaydı.

Riff, tekallüs eden elini masaya uzattı. Farkına varmadan notaları almıştı. Geri geri giderken, bunları da ümitsiz bir tavırla Dambala'ya doğru sallıyordu. Çehre ona doğru ilerliyor, Riff ise notalarla havada bir takım işaretler yapıyordu. Dambala'nın dudakları, iğrenç bir deniz hayvanının kanlı barsaklarına benziyordu. Gözleri korkunç bir nefretle parlamaktaydı. Bu tiksinti verici çehre bütün dünyayı kaplamıştı sanki.

Daha ziyade pençeye benzeyen eller Riff'in gırtlağına doğru uzandı. Genç adam, bir eliyle yüzünü örterek, bu hucuma mâni olmağa çalıştı. Fakat bu başka dünyalardan gelen korkunç mahlûku durdurmağa hiç bir insanın kuvveti yetmezdi.

Birdenbire ani, korkunç bir zafer çığlığı duyuldu. Riff, notaların elinden kapıldığını farketti. Şimdi trompetçi artık her şeye son verecek olan darbeyi bekliyordu. O korkunç çığlığı duyduğu an burnuna gelen pis nefes kokusu birdenbire kesildi. Riff, birdenbire köşede yalnız bırakılmış olduğunu sezdi. Hâlâ dehşetle sendeleyip duruyordu.

Riff, gözlerini açmağa, kolunu indirmeğe cesaret edebildi.

Kapı hem açıktı, hem değildi. Deveye benzeyen, iğrenç Dambala hem odadaydı, hem de uzaklarda. Bu acaip, korkunç mahlûk boşlukta, hiç bir faninin bilmediği bir geçitten ilerliyordu. Dambala küçüldü küçüldü. Şimdi yüzü madalyonlardakiler kadar ufalmıştı. İnsanın kanını donduran çehresinin her hattı barizdi. Onu unutmağa imkân yoktu. Rüzgâr da uluyarak, Dambala'nın peşinden gitti.

Fakat Riff, o geceden sonra Dambala'nın kendisini hiç bir zaman bırakmıyacağını biliyordu. Gözlerini kapadığı zaman bile onu görecekti. Dambala her gece rüyasına girecekti.

Oda fırıl fırıl dönmeğe başlamıştı. Riff, yere yığıldı. Bayılmıştı.

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

YEDİ

Riff Railey, mırıldandı. «Başkalarının şarkılarını çalmağa kalkarsan böyle olur.»

Franklyn Marsh, genç adamın küstah ve ukulâca sesine fena halde sinirlendi. Halkın tuttuğu bu adamların hepsi de böyleydi işte. Halleri ve tavırları, konuşmaları dinleyicilerinin zevksizliğini tamamiyle ortaya koyardı. Hepsi birer şarlatandı onların. Dr. Cchreck'in de şarlatan olduğu gibi. Riff Railey'le, Dr. Schreck'in müşterek tarafları çoktu. İkisi de dinleyicilerini adeta ipnotize etmekteydiler. Fakat şimdi Schreck, Riff Railey'i bile idaresine almıştı. Franklyn, gazetesinin kenarından trompetçiye baktı. Genç adam, iskambilleri işaret ediyordu. Neşeli bir tavırla konuşmağa çalışmasına rağmen bir hayli endişeli olduğu da belliydi.

— «E, Dr. Schreck, bu belâdan nasıl kurtulacağım?»

Bu oyun da gülünç bir hâl almağa başlamıştı artık. İhtiyar dolandırıcı her seferinde de aynı numarayı yapıyor, bu budalalar da ona inanıyorlardı. Franklyn, oyunun hiç bir ince tarafı olmadığını düşünerek hiddetlendi. İnsan bir dereceye kadar zeki şarlatanları takdir ederdi. Ama bir dereceye kadar. Zira bir kritik ve ince zevkli bir insan olarak böyle dolandırıcıların iç yüzünü ortaya çıkarmak onun vazifesiydi. Fakat Franklyn'e göre kaba zekâ oyunları affedilmeyecek bir şeydi.

Schreck, o sinsi gözlerinde

üzüntülü bir ifadeyle Riff Railey'e bakıyordu. Sonra adam, bir iskambil çekerek, buna baktı.

Artık Rranklyn, Schreck'in ne yapacağını biliyordu. Oldukça tesirli bir oyundu bu. Fakat bunu da sadece aptallar ve saflar yutardı. Şimdi Schreck, başını sallayarak, iskambili tekrar destenin içine sokacak, tabii herkesin de ödü patlayacaktı. Bu gidişle ihtiyar adam yolculara her istediğini yaptıracaktı.

İşte,... tamam; Frankly'in tahmin ettiği gibi oldu. Dr. Schreck, iskambili diğerlerine göstermeden desteye sokmağa kalktı.

Fakat,... bu sefer istediğini yapamadı. Zira Jim Dawson birden bire öne doğru eğilerek, ihtiyar adamın bileğini sıkı sıkı yakaladı.

— «Şu kâğıdı görelim.»

— «Fakat bu...»

— «İskambili görelim.»

Dawson, Schreck'i iskambili çevirmeğe zorladı.

Ranklyn, kâğıdı hemen tanıdı. Bu Tarot iskambillerinin 13 numaralı kâğıdıydı. Azrail. Ölüm...

Franklyn, kâğıdı hemen tadolandırıcının biri olduğundan, diğer yolcuları ağına düşürmeğe çalıştığından emindi ama kâğıdı görünce yine de ürpermekten geri kalmadı. Fakat sonra diğerlerinin dehşet dolu çehrelerini görünce, hiddetle kendi korkusunu yendi Evet, evet... Bir oyundu bu. Hem de hiç bir inceliği olmayan bir oyun.

Jim Dawson, boğuk bir sesle, «Ya bizimkiler?» diüe sordu. Kendisiyle Bill Rogers'i işaret ediyordu. «Bizim kâğıtlarımız da aynımıydı?

Schreck, üzüntülü bir tavırla başını salladı. «Evet. Aynıydı.»

— «Ne mânaya geliyor bu?»

Franklyn, dayanamadı. «Bunun ne mânaya geldiğini size ben anlatayım... Bütün bunların hiç bir mânası yok.»

Schreck, usulca mırıldandı. «Bundan eminmisiniz?»

— «Tabii eminim. Bir iskambil destesinin istikbali göstereceğine kim inanabilir? Üzerlerine çiy renkli, kaba resimler yapılmış olan karton parçaları... Vaziyetin ne kadar gülünç olduğunun farkında değiller mi onlar? İskambiller, sanat bakımından bile gülünç. Böyle alâlade, hatta bayağı şeyler bir insanın hayatına nasıl tesir edebilir?» Franklyn Marsh, başını salladı. «Saçma! Hepsi de saçma!»

Schreck, onu bakışlarıyla tartıyoru. Başını öne uzatmıştı.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Ama kız yine de terbiyeli,... hattâ Frankly, karşı son derece de hürmetkârdı. Sözlerine devam etmeden, kritiğin başıyla işaret etmesini bekledi. Sonra da adama bakarak, mahcup tavırla güldü.

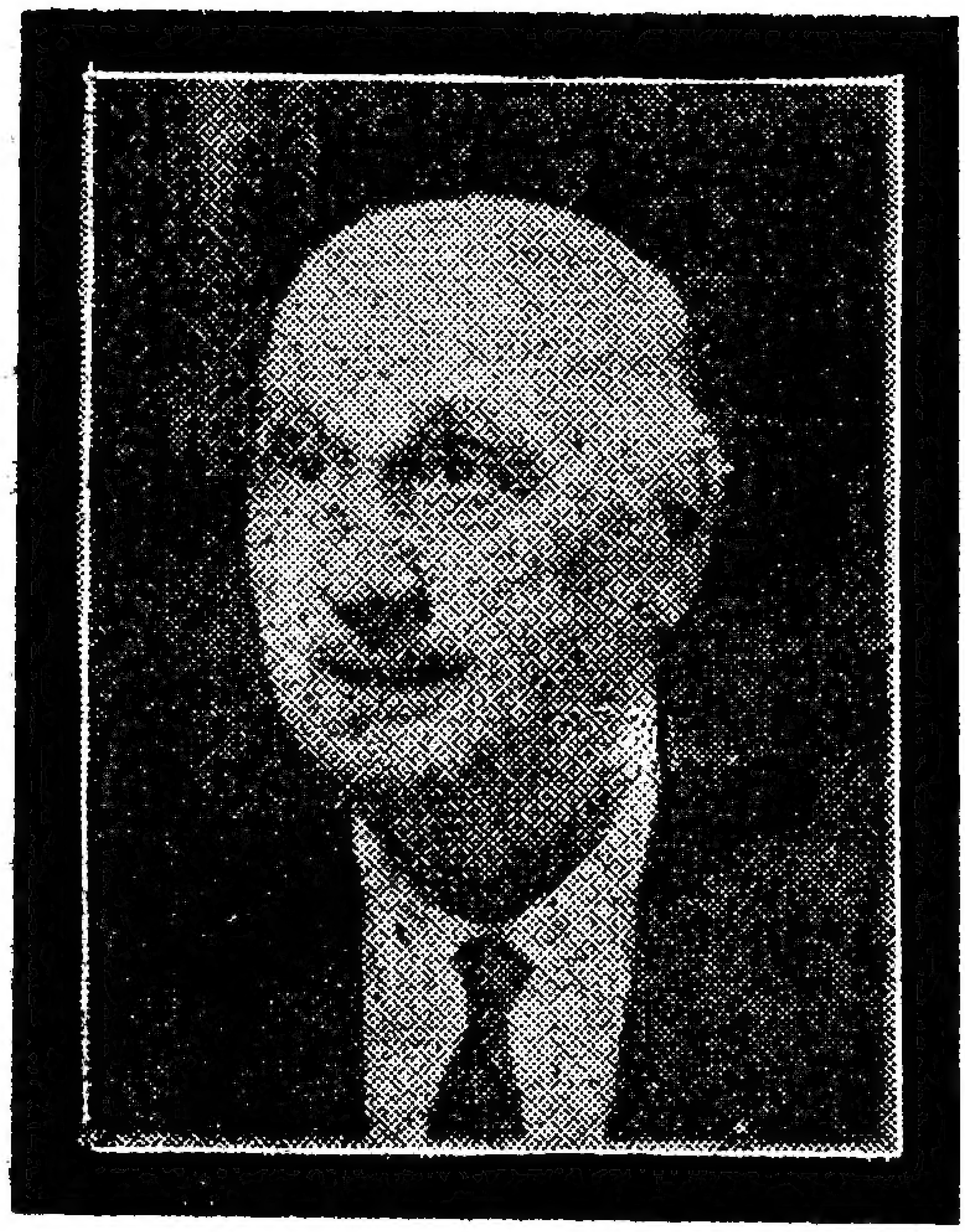

APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU'NU KAYBETTİK

KARAOĞLAN resim ve yazı ailesi, Üstadımız romancı, mimar, yazar Aptullah Ziya Kozanoğlu'nu kaybetmenin üzüntüsü içindedir. Sanatkâr olduğu kadar çok iyi bir insan olan Aptullah Ziya Kozanoğlu, tarihî konularda yazdığı romanlarla her gencin, kitaplarını severek okuduğu bir yazardı. Suat Yalaz'ı da resimli roman çizmek alanında teşvik eden ilk o olmuş ve birlikte, "Kaan"ın maceralarını yaratmışlardı.

Üstadımız henüz 60 yaşında, dinç, enerjik, boylu poslu, güçlü kuvvetli, hayat doluydu ve en verimli çağındaydı.

KARAOĞLAN, bu zamansız ölümü karşısında Üstadımız Aptullah Ziya Kozanoğlu'na Tanrıdan rahmet diler, kederli ailesine ve onu seven bütün dostlarına başsağlığı diler.

Bu haliyle ihtiyar bir kuşa benziyordu.

Sonra, «Neden?» diye fısıldadı. Sesi sert ve tesirliydi. O hâlde neden bu iskambillerden korkuyorsunuz? Niçin onları tecrübe etmek istemiyorsunuz?»

— «Korkuyor muyum? Bu budalaca oyununuza karışmadığım için korkak mı oldum? «Franklyn, bu düşüncenin pek saçma olduğunu belirtmek istermiş gibi elini salladı. Sonra da diğer yolcuların kendisine ısrarla bakttıklarını farketti. Onların ne düşündüklerini tahmin etmek o kadar kolaydı ki. Birbirlerine bakarak, usulca gülmelerinden belliydi bu, İçlerinden onu itham ediyor, «Şu korkağa bak,» diyorlardı. İşte Franklyn buna dayanamazdı. O düşündüğünü açık açık söyleyen, korkusuz bir kritikti. Kendisine baskı yapsalar bile şarlatanların maskesini düşürmekten çekinmezdi. Ukalâca bir tavırla, «Pek alâ,» diye homurdandı. «Şu kâğıtları karıştırın ve benim... istikbalimi okuyun.»

Gazetesini katlayarak, dizlerinin üzerine koydu ve Dr. Cchreck'in iskambilleri karıştırışını seyretti. Adam hile yaptığı takdirde, bunun hemen farkına varacaktı.

Schreck, desteyi ona doğru uzattı. Franklyn, kâğıtlara üç defa vurdu. Schreck, desteyi karıştırdıktan sonra dört kâğıt çekti.

Birinci kâğıt, mevki sahibi bir adamdı: İmparator.

İkincisi, kararını bildiren Papa.

Üçünoüsü, kader tekerinin üzerine oturmuş olan bir maymunu gösteriyordu.

Dördüncü ise, Adaletin sembolü olan teraziydi.

Schreck, bunları açık olarak çantasının üzerine dizerken, Franklyn, insanın istediği takdirde kâğıtlarla alâkalı bir hikâye uydurabileceğini düşündü. Bunu yapmak hiç de güç değildi. İnsan bu soyut sembolleri hayatına uydurabilir, bunlardan bir sürü mâna çıkarırdı. Tabii kendisi böyle bir şey yapacak değildi. Belki diğer yolcular bu iğrenç kâğıtlarla arasında bir bağ olduğunu hemen kabul etmişlerdi. İskambilleri, geçmiş veya gelecekteki bazı hâdiselere benzetmişlerdi. Fakat Franklyn, sadece eğlenmek için arada bir benzerlik bulmağa çalışıyordu. Neticede o tanınmış bir kritikti. Bir çok ressamın eserlerindeki sembolik işaretleri kolayca ayırd etmesini bilirdi. Bu iskambillerle istikbali okuma onun için bir oyundu. Yolculuğun eğlenceli geçmesi için oynanacak bir oyun.

Sadece bir oyun... İskambillerin tesadüfen yanyana gelmelerinin sebe polduğu bir hikâye...

SEKİZ

Franklyn, on sene içerisinde bir hayli şöhret yapmıştı. Şartalanların maskelerini düşürüyor, ressam olduğunu iddia eden budalaları rezil ediyordu. Gazetede bir sütunu, televizyonda da prögramı vardı.

Açık sözlülüğü, ressamların hilelerini yutmayışı yüzünden bir sürü düşman edinmişti. Zira düşmanı olmasaydı, kendisini aşağı görürdü. İleride tarih bu budalalara gülecekti. Franklyn, bu gün bile ince istihzalarıyla çok kimseyi güldürüyordu. Zira alay ettiği ressamlar, hakikaten gülünecek gibi kimselerdi. Franklyn, halkı sah tekârlara gülmeğe teşvik etmek lâzım geldiğine inanıyordu. *(Devamı gelecek sayıda)*

ÖLÜM SÜVARİLERİ

Karaoğlan, Bayırgülü'nün kaçabilmesi için vakit kazanmaya çalışır. Cesaretle, inatla, saldıran Mançu'lara, tek başına karşı koymak ister. Fakat üstün kuvvet karşısında esir edilir. Bu arada Bayırgülü de yakalanır...

Gerçekten Agadir ve adamları git-tikçe yaklaşı-yorlardı...
TEPEYİ AŞMADAN YAKALIYALIM ONLARI !.. TOPUKLA-YIN ATLARI
KURTULDUK BAYIRGÜLÜ... İLERDE KOYU BİR SİS VAR !..
SİSİN İÇİNE DALAR DALMAZ SOLA DÖNECE-GİZ... KOŞTUR !..
EVET... ŞİMDİ !.. SOLA !.. YANIMDAN AYRILMA !..
GAYRET EDİYORUM KARA-OĞLAN!

SİSİN İÇİNE GİRİYORLAR AGADİR! ONLARI KAYBEDECEĞİZ GALİBA!..
83

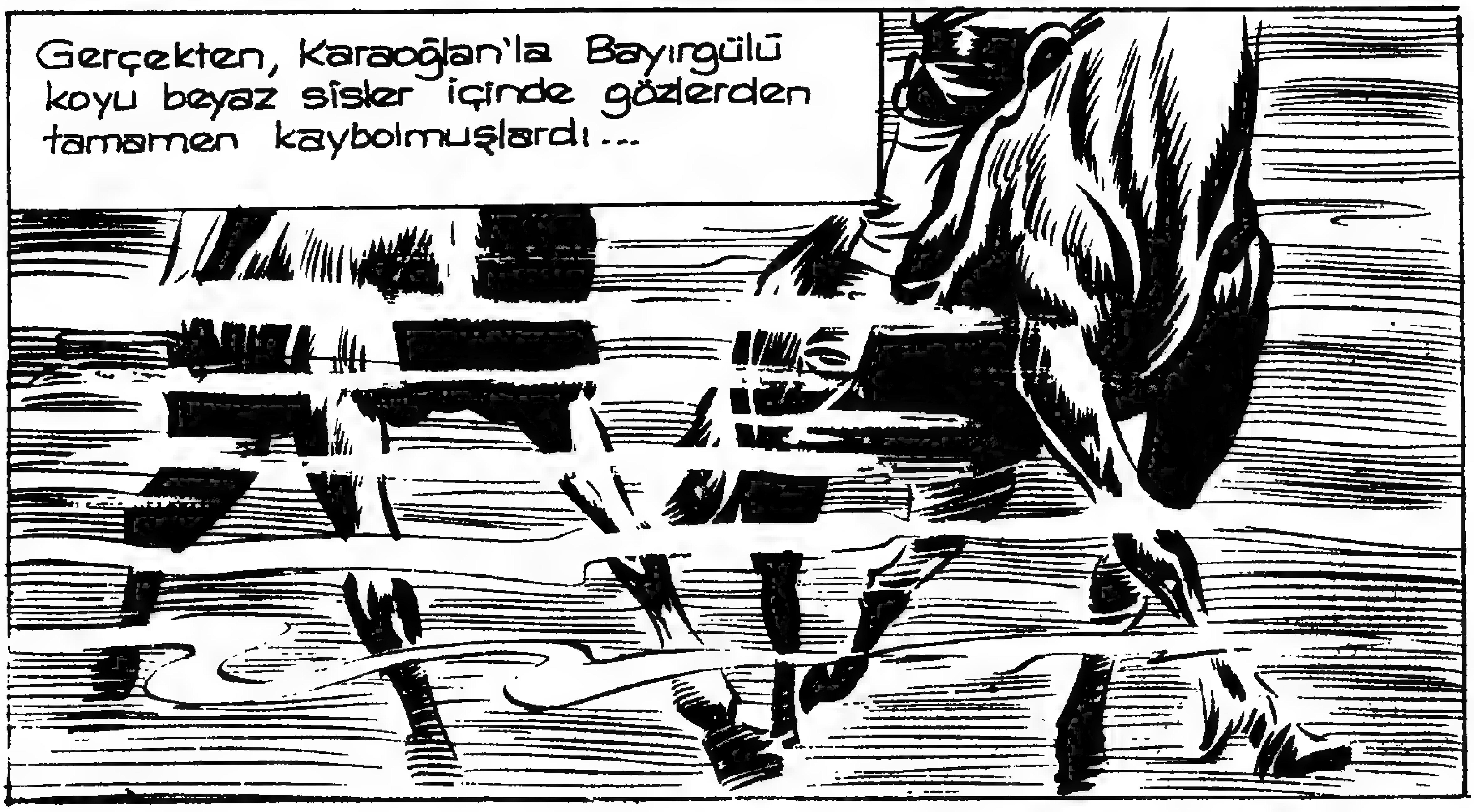
Gerçekten, Karaoğlan'la Bayırgülü koyu beyaz sisler içinde gözlerden tamamen kaybolmuşlardı...

KARAOĞLAN! NEREDESİN? GÖREMİYORUM!
BURAYA GEL, ATIN DİZGİNLERİNİ BANA VER!.. SEN EĞERE SIKI SIKI YAPIŞ!..
84
SESİMİ DUYUYOR MUSUN BAYIRGÜLÜ?.. NEREDESİN CEVAP VER!..
NE OLDU BU KIZA, NEREYE GİTTİ... YOKSA ATI MI ÜRKTÜ?..
Bayırgülü'nü kaybeden Karaoğlan, avazı çıktığı kadar bağırdı.
BAYIRGÜLÜ! SES VER BANA BAYIRGÜLÜ!..

CEVAP VERMEDİ. ATA İYİ BİNER, AMA BENDEN AYRI DÜŞMESİ İYİ DEĞİL...
85
SİS DAĞILDI AGADİR VE ADAMLARI DA YOK OLDULAR!
Karaoğlan, güney batıya, Suğdakların yurduna doğru at sürdü...
YAPACAK BAŞKA İŞ YOK!
BAYIRGÜLÜ'NE SIK SIK BU YOLDA AT KOŞTURMASINI TEMBİHLEMİŞTİM BELKİ DE ÖYLE YAPIYORDUR...
Karaoğlan, atı soluklandırmak için yavaşladı. Bir ormana düşmüştü yolu...
BU NE BİÇİM SESSİZLİK! KUŞ SESİ BİLE YOK...

Karaoğlan'ın kuşkulandığı sessizliğin bir tuzağa gebe olduğu biraz sonra ortaya çıktı... Koca, kalın örgülü bir ağ, Karaoğlanın üstüne düştü...
TAMAM- HEMEN BASTIRALIM ÜSTÜNE!..
AVIMIZ EDEPSİZ BİRİNE BENZİYOR. AĞDAN KURTULMADAN KISKIVRAK YAKALAYIN ŞUNU!..

Karaoğlan, bir şey yapamaz-dı. Bir sürü kılıksız uğru, üstüne çullanmıştı. Ormanın içine doğru biraz yürüdük-ten sonra iri bir adamın önüne getirildi...
KİMSİN, NESİN YABANCI ?.. YÜCE KUMULA'NIN ÜLKESİNDE NE ARARSIN.... DE BAKALIM...
YÜCE KUMULA SENSİN GALİBA, BAŞBUĞ KILIKLI YİĞİT.. ADINI DUYMUŞTUM, AMA SENİN HUZURUNA ÇIKACAĞIMI HİÇ DÜŞÜNMEMİŞTİM. DİLERİM Kİ SENİN SADIK ÇERİLERİNDEN BİRİ OLAYIM...
Karaoğlan, Kumula'nın suyuna gidecek lafları iyi bulmuştu...
HER ELİME DÜŞEN BUNLARI SÖYLER. SONRA İLK KAVGADA GEBERİR GİDER. SENİ BUYRUĞU-MA ALMADAN GÜCÜNÜ HÜNERİNİ GÖSTERMELİSİN.

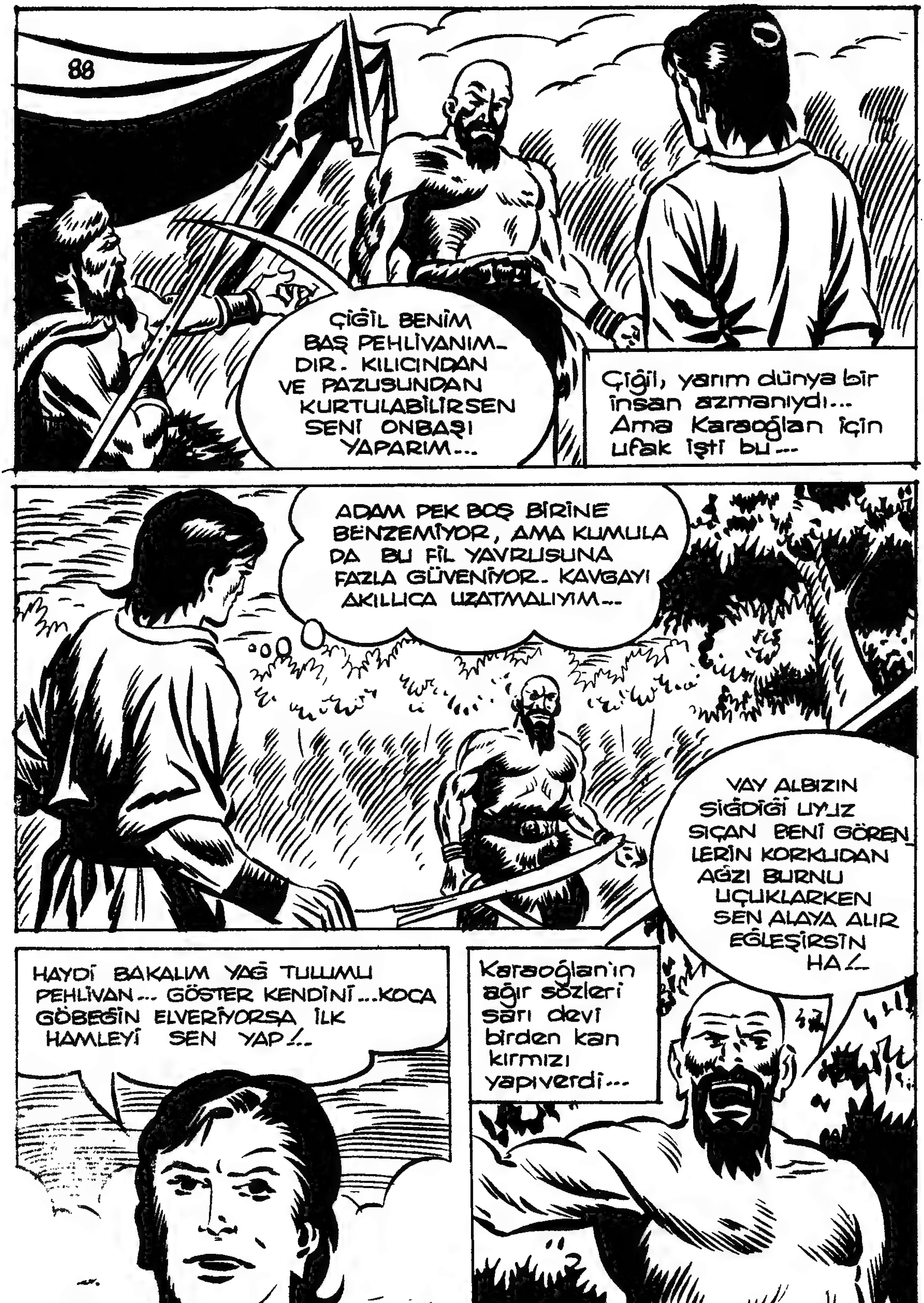
ÇİĞİL BENİM BAŞ PEHLİVANIM-DIR. KILICINDAN VE PAZUSUNDAN KURTULABİLİRSEN SENİ ONBAŞI YAPARIM...
Çiğil, yarım dünya bir insan azmanıydı... Ama Karaoğlan için ufak işti bu...
ADAM PEK BOŞ BİRİNE BENZEMİYOR, AMA KUMULA DA BU FİL YAVRUSUNA FAZLA GÜVENİYOR. KAVGAYI AKILLICA UZATMALIYIM...
VAY ALBIZIN SIĞDIĞI UYUZ SIÇAN BENİ GÖREN-LERİN KORKUDAN AĞZI BURNU UÇUKLARKEN SEN ALAYA ALIR EĞLEŞİRSİN HA!.
HAYDİ BAKALIM YAĞ TULUMU PEHLİVAN... GÖSTER KENDİNİ...KOCA GÖBEĞİN ELVERİYORSA İLK HAMLEYİ SEN YAP!..
Karaoğlan'ın ağır sözleri sarı devi birden kan kırmızı yapıverdi...

Çiğili, korkunç bir nara patlattı. Ve enli palasını okkalıyarak Karaoğlan'ın üstüne yürüdü...
KURBANLARIMLA OYNAMAK EN BÜYÜK EĞLENCEMDİR. AMA SEN KAFAMI BOZDUN. İLK HAMLEDE İKİYE BÖLECEĞİM!
Seyirciler korkulu anlar yaşarlarken Karaoğlan'ın kılı kıpırdamıyor, gevezeliğe devam ediyordu...
DÖRDE BÖL DE UFAK LOKMA OLSUN! DİŞİN YL..TUR, YİYEMEZSİN!..
SUS BRE ZEVZEK! BU SÖZLERLE CANINI TAMU ATEŞİNE ATIYORSUN!
VAY CANINA!... GÖRÜNDÜĞÜ KADAR HANTAL DEĞİL BU CANAVAR!
Ve dev Çiğili, daha fazla bekliyemedi, hamlesini yaptı. Karaoğlan zor karşıladı kılıcı...

BİRİNCİYİ KARŞILADIN HA!.. BU VURUŞU DA DURDURABİLİRSEN KARILAR GİBİ ULURUM!
SENİ KARILAR GİBİ AĞLARKEN GÖRMEYİ DOĞRUSU HERKES İSTER. KİMBİLİR NE YAKIŞACAKTIR SANA!..
HINNG!
Fakat Karaoğlan'ın düşüncesi başkaydı. Çiğili'nin bütün gücüyle savurduğu palayı ince kılıcı ile durduramıyacağını biliyordu... Birden sağına eğildi ve bir diz savurdu...
BU DİZ SENİ YERE BAYGIN DÜŞÜRMEZSE EĞER...
BAŞKA OYUNLARIM DA VAR. ŞİMDİ SANA BİR CAMIZ BOYUN DURUĞU GEÇİREYİM DE BAKALIM, BEĞENECEK MİSİN?..
AAAA!
ÖYLE KOCAMIŞ ÖKÜZ GİBİ BÖĞÜRMEKLE OLMAZ. SÖZÜNDE DUR, KARILAR GİBİ ULU BAKALIM!.. YOKSA KURTULAMAZSIN BU KAPANDAN!..

ULUMUYOR-SUN. ŞU İKİNCİ BACAĞI-NI DA KAPAYIM O ZAMAN NE YAPACAK-SIN BAKALIM.
PES YİĞİDİM! YAPMA, ETME! BUNCA İNSAN ÖNÜNDE BENİ KÜÇÜK DÜŞÜR-ME! ER KİŞİSİN, SÖZÜMDEN ANLARSIN...
Tam o sırada ince bir çığlık duyuldu ve ağaçlar arasından bir kızın çıkıp peh-livanlara koştuğu görüldü...
KARAOĞLAN! KARAOĞLAN! ÇOK ŞÜKÜR BUL-DUM SENİ...
BAYIRGÜLÜ... SENİ NEREDE ARAYIP NEREDE BULUYORUM! NE İŞİN VAR BURADA?!

NE OLUYOR? KİM BU KIZ? NE İŞLER DÖNÜYOR BE!.. BAŞ PEHLİVANIM YENİLİYOR, BİR KIZ GÜREŞ ALANINA GİRİYOR!
SAPASAĞLAMSIN. ÇOK KORKUTTUN BENİ...
TEHLİKE GEÇMİŞ DEĞİL. AGADİR'İN ADAMLARI PEŞİMDE. BU YANA GELİYORLAR! KAÇALIM HEMEN!..
YÜCE BAŞBUĞ KUMULA! ERLİĞİMİ GÖSTERDİM. DESTUR VERİRSEN YAVUKLUMU ALIP GİDEYİM. ÜÇ GÜN SONRA PUSATLARIMI KUŞANIR GELİRİM...
YOKSA AGADİR VE ADAMLARI BURAYA GELECEK, BENİM YÜZÜMDEN BOŞ YERE KAN AKACAK!
Agadir adını duyan Kumula, yılan sokmuş gibi sıçradı...
NE DEDİN! AGADİR BU YANA MI GELİYOR?.. AGADİR BU YANA GELİYOR HA!.. YAŞASIN!..

Çapulcuların kemik boynuzdan boruları orma-nı çınlattı...
HEEY! KÖS VURUN BORULAR ÇALIN! BÜTÜN ERLER TOPLANSIN! PUSATLARI KU-ŞANSIN! CAN DÜŞMANIM AGADİR, ELİME DÜŞTÜ!..
Fakat, borucunun sırtına saplanan bir ok boru sesini kısa kesti...
AAĞH!
AGADİR BASTIRDI! BU YANA GEL BAYIRGÜLÜ. HİÇ KİMSEYE GÖRÜNME!..

Agadir'in atlıları Kumula'nın köyüne çığ gibi daldılar. Korkunç bir kavga başladı.
95
İLERİ SIRTLANLARIM! SAĞ KOMAYIN ŞU ÇAKALLARI!.. VURUN!..
Bayırgülü'nü saklıyan Karaoğlan'ı Mançulardan biri gözüne kestirmişti...
AH!
BENİ SEÇMEKLE İYİ ETMEDİN ARKADAŞ...
EĞİL KARAOĞLAN!
Karaoğlan eğildi ve bir kargı saçından bir tutam koparıp geçti...

Bayırgülü, bağırmakla yerini belli etmişti...
96
KARAOĞLAN'I KURTARDIM, AMA YERİMİ DE BELLİ ETTİM...
BAYIRGÜLÜ SAKLAN! ÇIKMA ORTAYA DEDİM SANA...
Fakat kavgayı dışardan izliyen Agadir, kızın sesini duymuş, yerini görmüştü...
KIZ ORADA! BULDUM ONU! ZAHMETİMİZ BOŞA GİTMEDİ...
Ve hınzır Mançu başbuğu, kızın saklandığı yere atını sürdü...
AKLINCA SAKLANIYOR!.. GÜZEL, HIRÇIN TAVŞANIM BENİM...

Kavga uzun sürmemiş, Manşular, iyi döğüşen Kumula nın savaşçıları karşısında kar gibi erimişlerdi. Sağ kalanlar kaçmağa bakıyordu.
AAH
KAVGAYI KAZANDIK - BAYIRGÜLÜ NEREDE ! İŞTE !..
AGADİR KAÇIYOR ! YAKALIYALIM ONU !..
BİR BU EKSİKTİ... AGADİR BAYIRGÜLÜ'NÜ DE İHMAL ETMEMİŞ, KAÇARKEN...

ÖNÜNE GEÇMENİN YOLUNU BUL-MALIYIM!
Agadir, sık ormandan geçemeyince dar yollardan dolaşa dolaşa kaçmak zorunda kalmıştı...
98
Karaoğlan, bütün gücüyle bir tümseği tırmandı...
İŞTE GELİYORLAR! YAKALIYAMAZ-SAM BAYIRGÜLÜ YANDI DEMEK-TİR...

Karaoğlan, kestirmeden Mançular'ın önüne çıktı, ama Bayırgülü'nü kaçıran Agadir'e yetişemedi. Arkasındaki Mançu'nun üzerine atladı...
GEL BURAYA İT OĞLU! ATINI ÖDÜNÇ ALACAĞIM!..
NEE?!, AAAH!..
Bir anda Karaoğlan Mançu erinin atına atladı, gelenleri toparladı...
AGADİR KIZI KAÇIRIYOR... HAKAN BEKTOR'UN OTAĞINA GÖTÜREMİYECEĞİNE GÖRE KENDİ YURDUNA KAÇIRIYORDUR. ARKASINA DÜŞELİM, KISTIRALIM ONU!..

Agadir, gerçekten Bektor'un karargâhına doğru değil, Tunguzların yurdu olan yukarı Tunguska'ya doğru at koşturuyordu. Karaoğlan dan kurtulduğunu sanıyor, kahkahalar atıyordu ki, adamlarından birinin seslenmesiyle uyandı...
PEŞİMİZDELER AGADİR! GELİYORLAR!..
100

Karaoğlan ve çapulcular, fırtına gibi geliyorlardı...

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

● **ORHAN KAYA — KEBAN :**

"Karaoğlan'ı ilk sayısındanberi takip ediyorum. Bu güzel derginin sayfalarını açtıkça, daha çok heyecanlanıyorum. Sizden bazı isteklerim olacak :

1 — Bana Suat Yalaz'ın bir imzalı fotoğrafı ve Karaoğlan'ın fotoğrafını göndermek mümkün mü?

2 — Karaoğlan'ın 104, 105, 106. sayılı mecmua kapaklarının iyi çıkmamasının sebebini lûtfen açıklıyabilir misiniz?

3 — Ti-Yen-Şan Canavarı adlı maceradaki ahtapot, cinsi hâlâ var mı? Yoksa nesli tükenmiş midir?

4 — Spor sayfasına daha geniş bir yer ayırmak mümkün değil midir?"

Teveccühünüze teşekkürle cevaplarımıza geçiyoruz:

1 — Suat Yalaz'ın fotoğrafını yollıyacağız. Karaoğlan'ın tablosunu, yakında vereceğimiz renkli ilâvede bulacaksınız.

2 — Sebebi basit. O sayılarda kapakları basan matbaa değişti. Yeni matbaa daha dikkatli ve güzel bastığından kapaklar da iyi oldu.

3 — Ti-Yen-Şan Canavarındaki ahtapot cinsi, büyük denizlerde hâlen yaşamaktadır.

4 — Okuyucularımız o kadar çeşitli dileklerde bulunuyorlar ki, bazan biz de ne yapacağımızı şaşırıyoruz. Okuyucularımızın bir kısmı Spor sayfalarımızı kaldırmamızı, çünkü aktüel konulara — dergi çıkışından bir hafta önce baskıya girdiği için — gerektiği gibi yer veremediğimizi söylediler, şikâyette bulundular. Biz de birkaç haftadır, bu sütunumuzu kaldırdık. Siz ise, spora daha geniş yer vermemizi istiyorsunuz. Söyleyin bakalım, ne yapalım biz şimdi? Tekrar Spor sahifemizi koysak ve sizin istediğiniz gibi daha da geniş bir yer versek, bu defa kıyametler kopacak!... Dergimizde bu haftadan itibaren bazı yenilikler yatık. Umarız ki, bu yeniliklerimiz, diğer okuyucularımız gibi sizi de memnun edecektir.

● **SAMİ OKUR — SİLİFKE :**

"Karaoğlan'ın bir numaralı talebe okuyucularındanım. Benden başka kardeşlerim de Karaoğlan okuyorlar. İlk olarak Karaoğlan'ın tadını Akşam gazetesinde tattım. Bundan sonra Karaoğlan dergisini takip etmeye başladım.

Hayranlarınız gibi hemen belirtmek isterim ki, çizgilerinizle bir hârikasınız. Yarattığınız Karaoğlan'la ne kadar öğünseniz azdır. Çünkü; Türkiye'de bu kadar çok okunan ve 110 sayıdan fazla çıkan dergi yoktur.

Okuyucularla Başbaşa köşesinde size ve derginize ait şeyleri hemen hemen öğrenmiş bulunuyorum. Fakat öğrenemediğim bazı hususlar var. Eğer bu hususlarda beni aydınlatır ve ricalarımı yerine getirirseniz çok memnun olurum.

Sorularım şunlar:

1 — Karaoğlan'ın ikinci filminin adı ne? Ve ne zaman çevrilecek?

2 — OGAN'ın resimlerini kim çiziyor?

3 — Karaoğlan'ın yaratıcısı olan Suat Yalaz'ın, Karaoğlan filminin rollerini oynayan Kartal Tibet'in ve Tülin Elgin'in birer imzalı fotağraflarını rica ediyorum.

4 — Son olarak ta çok sevdiğim Karaoğlan'ın renkli bir boy resmini rica ediyorum.

Birçok okuyucularımız gibi, siz de bizi hayli övmüşsünüz. Sağ olun, var olun.

Peşinen şunu söyliyelim: Bu sütunu okuduğunuzu yazıyorsunuz ama, sorduğunuz suallerin cevapları, bu sütunlarda birçok kereler çıktı. Fakat madem ki zahmet edip bize mektup yazdınız, ilk sorunuzdan başlıyalım:

1 — Karaoğlan'ın ikinci filminin adı "Baybora'nın Oğlu" dur ve İlkbaharda çevrilmeğe başlanacaktır.

2 — Ogan dergisinin resimlerini yabancı bir ressam çiziyor.

3 — Kartal Tibet, Tülin Elgin'in adreslerini evvelce bu sahifemizde yayınladık... Mektup yazıp kendilerinden istemenizi rica ederiz. Suat Yalaz'ın fotoğrafı yakında adresinize postalanacak.

4 — Karaoğlan'ın renkli tablosunu yakında dergide ek olarak vereceğiz.

● **AHMET SEZGİN — İZMİT :**

Karaoğlan'a beslediğiniz yakın ilgiye teşekkürler. "Altay'dan Gelen Yiğit" cildi kalmadı. Mümkünse ,onun yerine başka bir cildimizi istemenizi rica ederiz.

★

Hepinize sevgi ve selâmlar.

RED KİT Mahkemede

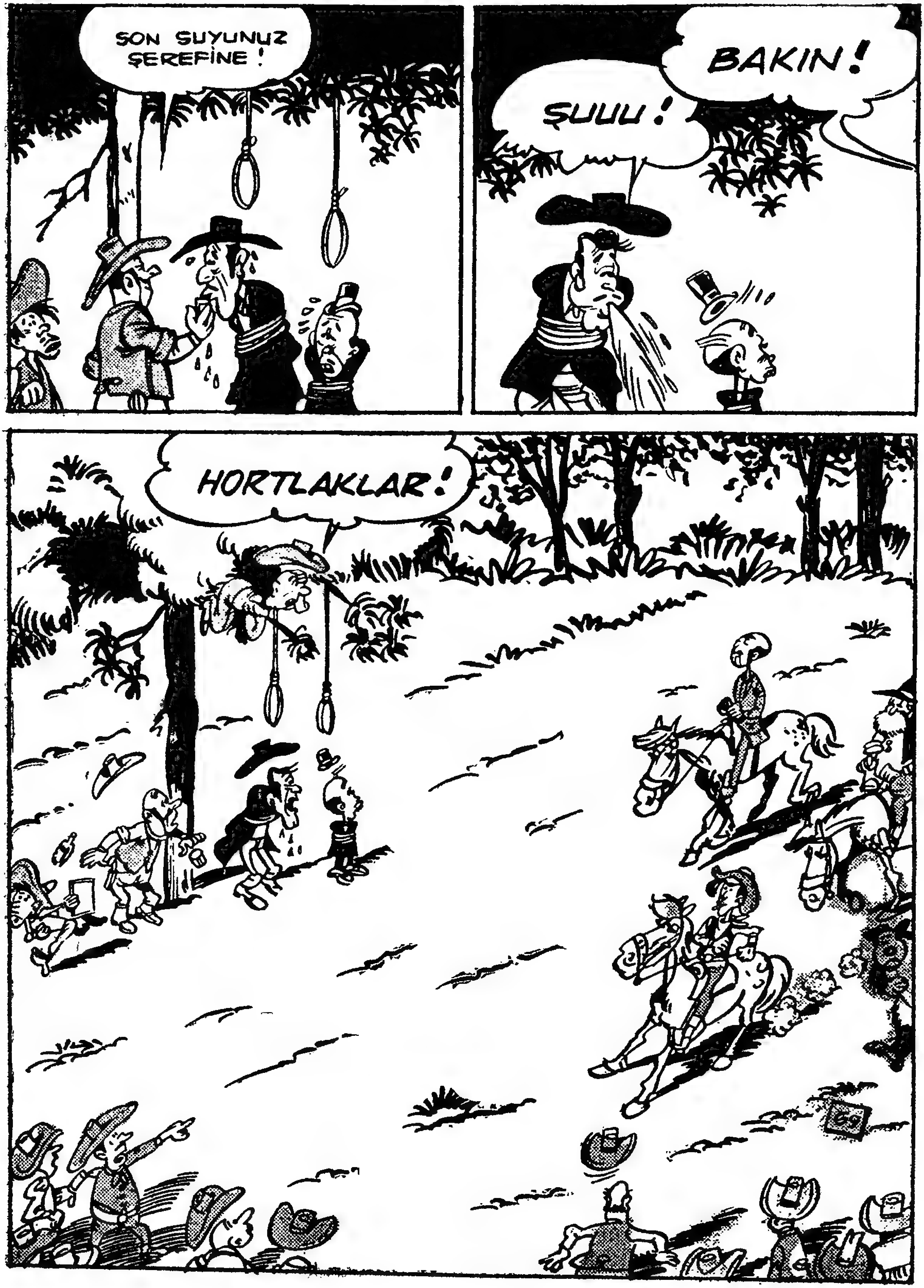

DURUN! YAKLAŞIN. GÖRECEKSİNİZ Kİ HORTLAK DEĞİLİZ!!
?
DÜDÜK!
!
HORTLAKLAR İÇKİ İÇMEZ! ÖYLEYSE BU CANLI.
?
BU EN ÇOK CANLI OLANI!
YUPPİ!
LANGIRT LANETLİ DEĞİL!
YAŞA HÂKİM!
YAŞASIN RED KİT!
YAŞA AYI!
70

OFFF!
KURTULDUK!
MADEMKİ LANGIRTTA BİR TEK HÂKİM BEN KALIYORUM...
...BU İKİ ÇAKALI BENİM MAHKEMEYE GÖTÜRÜN.. HESAPLARINA BAKALIM!
YİPPPEE!
BİR ASAR BİR BIRAKIR BİR ASAR BİR BIRAKIYORSUNUZ! KARAR VERİN ARTIK!!.
ACELEN NE?
HAKİMİN GENE İSTEDİĞİNİ YAPMASINDAN KORKMUYOR MUSUN?
BU ONLARA İYİ BİR DERS OLUR!
İŞ BİTTİ. BEN TELGRAF ÇEKECEĞİM ŞİMDİ!

MAHKÛMLAR AYI İLE İDDİALI KOVALAMACA OYNARLAR.
AYIYA 5 DOLAR!
BÜTÜN LANGIRT HALKI HAKİMİN İDARE EDECEĞİ MAHKEMEYE KOŞUYORDU.
HAKİM ROY BEAN
MAHKEME–SOĞUK BİRA
BAYLAR, DAVAYA BAŞLAMADAN EVVEL BİRER BİRA İÇMENİZİ TEKLİF EDİYORUM. DÖNÜŞÜM ŞEREFİNE!
SERT VİSKİ
İYİ FİKİR HÂKİM!.
YAŞŞA!!..

DEVAMI VAR

Bilmece:

PASLI TABANCA

Arkadaşı cemekânlı kapıyı açıp içeri girerken, Chalmers da hayretle başını kaldırdı. Sonra da ayağa fırlayarak, «O, merhaba,» dedi. Birdenbire durakladı. Arkadaşının elindeki tabancayı görmüştü. Silâh büyük bir gürültüyle ateş kustu. Chalmers'in son gördüğü de bu oldu.

Ertesi günü Polis Müfettişi Nixon, kütüphanede durmuş etrafına bakınıyordu. «Chalmers'ın katilini çok iyi tanıdığı belli. Balistik şubesindekiler cinayetin nasıl bir tabancayla işlenmiş olduğunu bildirdiler mi, Komiser Brown?»

—«Evet, efendim. Bu bir 33 lük Smith-Wesson'muş. Silah müsadeleri olan kimselerin isimlerini tekkik ettik. Bu civarda sadece Mr. Steen'in bir Smith - Wesson'u varmış. Steen, Mr. Chalmers'ın da arkadaşıymış!»

Niwon, düşünceli mırıldandı. «Hımm... Şu Steen'i bir ziyaret edelim.»

Nixon, Steen'in evinde, «33lük bir Smith - Wesson'unuz var mı?» diye sordu.

Steen, başını salladı. «Vardı. Fakat silâhın tehlikeli bir şey olduğunu düşünerek, bunu aylar önce kaldırıp havuza attım.»

Nixon, Komiser Brown'a bakarak, başıyla işaret etti. Komiser havuza bakmak için çıktı.

Nixon, devam etti. «Duyduğuma göre Chalmers'dan arazi satın almak istemişsiniz. Her halde şimdi bu arazileri ucuza kapatırsını ...»

Steen, irkildi. «Bu mühim değil...» Elinde tabancayla dönmüş olan komiseri işaret etti. Tabanca ıslaktı. Bazı kısımları da hafifçe paslanmıştı. «Görüyor musunuz? Tabancam aylardan beri havuzun dibinde olduğu nasıl belli. Şu paslar benim doğruyu söylediğimi ortaya koyuyor.»

Nixon, homurdandı. «Bilâkis. Bunlar sizin yalancı olduğunuzu ispat ediyor.»

Nixon bunu nasıl anlamıştı?

(Cevabı gelecek sayıda)

Dizgi ve Baskı : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBİZOROS
DUR. BOBİ. OTUR YERİNE!
DERS İSTİYOR. ÖĞRETTİKLERİMİZİ UNUTMUŞ!
TEKRAR ÇALIŞTIRMAYA BAŞLA. SUSTA DURSUN!
SUSTA DUR!
?
YUKARI KOY KORKMA!
SENİN KUMBARANI BURNUNA KOYUCAM BU ONU SESSİZ DURDURACAK.
KUMBARA
ŞİMDİ SEN KONUŞSANA!
KUMBARA
EVET. ONA İKİNCİ OLARAK, YERE YATMASINI ÖĞRETMELİ!
SEN ÖĞRETMEDEN O YATIYOR. DAYANAMADI!
KU
KUMBARAM! BÜTÜN BİRİKTİRDİKLERİM GİTTİ!! MAHVOLDUK!
ŞİMDİ HEPİMİZ DİLENİCEZ!
BOBİ
FAKİR
Bİ SADAKA LÜTFEN!

KARAOĞLAN'IN

İKİNCİ MACERASI

BAYBORA'NIN OĞLU

NİSAN AYINDA FİLME ALINIYOR!

Kartal Tibet (KARAOĞLAN)

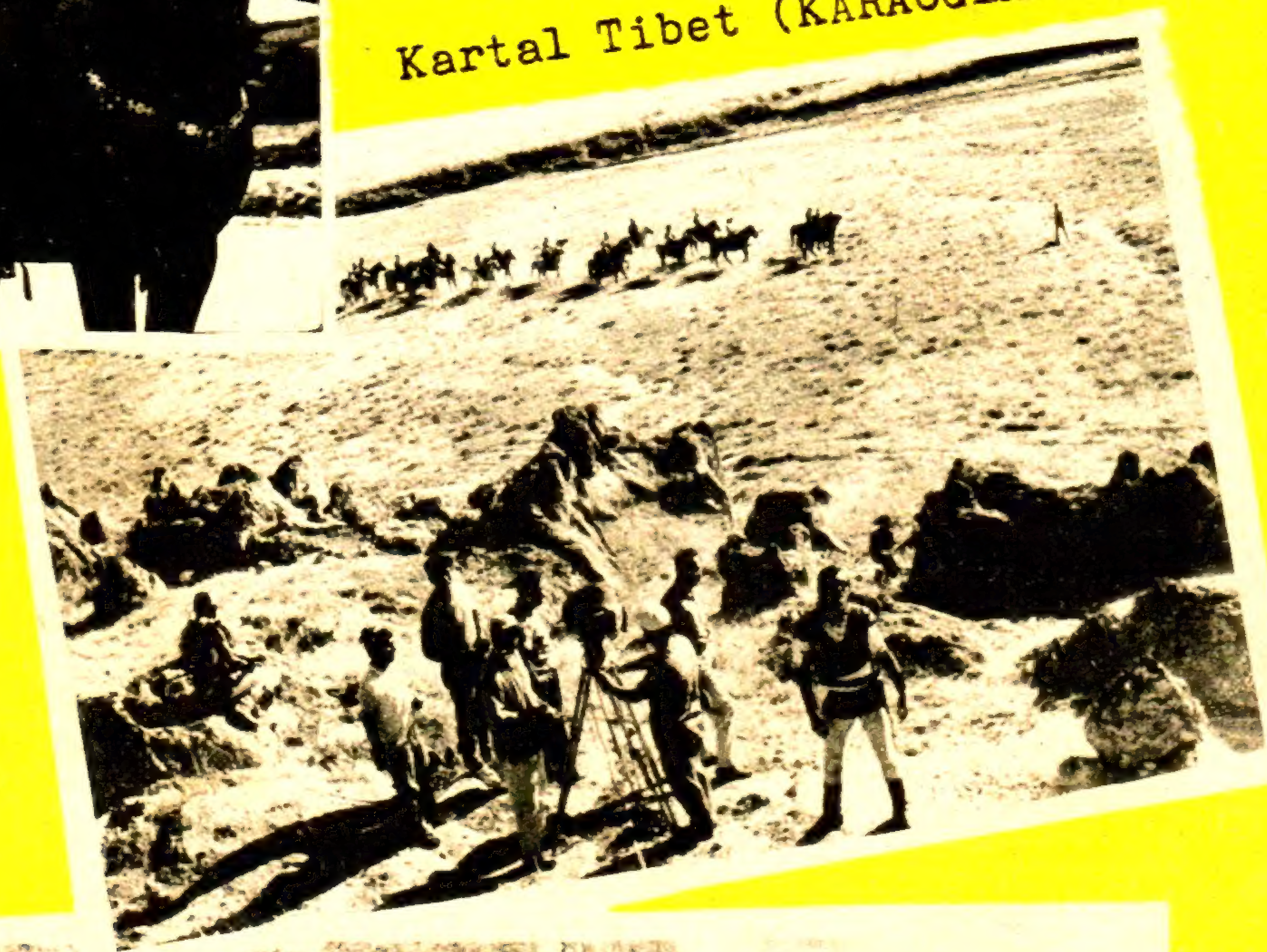

Yukardaki resimlerden birincisinde, ilk KARAOĞLAN filmi ALTAY'DAN GELEN YİĞİT'in zor şartlar altında yapılan bir çekim çalışmasını,ikinci resimde de tehlikeli bir sahnede attan düşen iki aktörün tedavi oluşlarını görmektesiniz.Sağ başta ayakta duran filmin rejisörü ve prodüktörü Suat Yalaz'dır.